

[Stavad]

steren mener, at han har kunnet tælle sig frem til noget, der udgør et flertal for nogle sager, som endnu ikke har været behandlet, synes jeg, vi skal skænke finansministeren den kortvarige glæde.

Hermed sluttede redegørelsen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Adgang for kommunerne til at yde tilskud til børnepasning samt indførelse af friere valg for forældrene af dagtilbud til deres børn).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 29/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Da vort partis ordfører i denne sag, fru Jytte Andersen, ikke kan være til stede her i salen i dag, har jeg lovet på hendes vegne at fremlægge Socialdemokratiets synspunkter.

Socialdemokratiets ambition er at afskaffe ventelisterne til landets daginstitutioner og dagplejer. Vi ønsker at skabe rammer om børns opvækst og udvikling, som er trygge og gode og naturligvis til rimelige priser. Ja, faktisk burde vi sætte os et mål om, at småbørns pasning skulle finansieres på samme måde som folkeskolens undervisning. I virkeligheden er dette forslag lige så økonomisk ansvarligt som socialministerens forslag om en start på forældreløn som den, tidligere socialminister Aase Olesen beregnede ville koste 12-13 mia. kr.

Hokuspokus-forslagets fire elementer foregøbler at skulle gøre tilværelsen bedre for landets hårdt pressede småbørnsfamilier, nemlig derved, at de nu kan få passet deres børn. Jeg er nødt til at sige til regeringen, at man ikke kan trylle 40.000 ventelistebørn væk igennem trylleformularer om bedre valgmuligheder, når der i realiteten ikke er reelle valgmuligheder.

Det er snyd og bedrag, som vi i Socialdemokratiet ikke vil være med til, ligesom vi ikke vil være med til at åbne ladeportene ind til de offentlige kasser for store grupper af sorte dagplejemødre.

At fjerne ventelisterne kræver konsekvente og fremadrettede beslutninger og ikke dette forslag, som vidner om en kolossal uvidenhed om, hvordan kommunerne allerede i dag forsøger at imødekomme forældrenes ønsker om en bestemt institutionsplads, hvis de er kommet for tur.

Jeg vil indtrængende bede socialministeren om at sætte sig ind i de utallige rapporter og undersøgelser, der er udarbejdet om forældrenes holdninger til det offentlige pasningssystem. Forældrene har for længst og gentagne gange utvetydigt gjort opmærksom på, at de ønsker kvalitetsprægede daginstitutioner og hverken discountmodeller eller andre former for nødløsninger og hovsaordninger. De ønsker igennem de nye forældrebestyrelser at have indflydelse på den pædagogiske målsætning, der er i deres barns institution.

Forældrene ønsker heller ikke – og har i øvrigt heller ikke tid til – at påtage sig arbejds-giveransvaret, fordi de skal have passet deres børn. Dette ville de jo blive påtvunget, såfremt de presses til private pasningsordninger.

I øvrigt eksisterer der et lovgrundlag for puljeordninger og forældredrevne institutioner, som vi jo ved ikke har grebet meget om sig, netop fordi børnefamilierne ikke har det nødvendige tidsmæssige overskud og hellere vil have en plads i en offentlig pasning med tilsyn, kvalitet, uddannede medarbejdere og et pædagogisk forsvarligt miljø. Børn har brug for en plads med udfordring. De har brug for hjælp, støtte, legekammerater og fællesskab med andre børn for at få opbygget deres personlighed og deres identitet. Børn har ikke brug for dette hjælpeløse forslag.

Socialdemokratiet afviser dette forslag. Vi ønsker i stedet at lempe kommunernes lånerammer, således at kommunerne kan bygge eller leje flere institutioner. Vi ønsker at aktivisere dagpenge igennem aktivitetssøgende bloktilskud, således at kommunerne kan ansætte medarbejdere på normale vilkår, og vi ønsker allerede nu at give kommunerne sikkerhed for, at det aktiveringsforligs økonomiske rammer, som blev lagt af disse tilskudsordninger, kan